

Tứ Trụ Quảng Nam

Từ lúc giữ chức “Ngoại Vụ“ le lối của chùa Linh Thứu đến giờ, nghĩa là nhiệm vụ của tôi chỉ là đưa đón và hướng dẫn các vị Khách Tăng đi tham quan Berlin mỗi khi họ ghé Chùa. Chỉ nghe đến đây thôi chắc các bạn đã biết phước báu của tôi to cỡ nào rồi! Tôi có nhiều cơ hội để diện kiến các vị Cao Tăng, được cùng ăn cơm bụi chay ngoài đường và dĩ nhiên được nghe các ngài kể chuyện “dĩ vãng đấu tranh“ thật hấp dẫn. Nhất là lần gặp một trong Bốn cây Trụ của xứ Quảng còn sót lại, đó là vị Đại Trưởng Lão Hòa Thượng Như Huệ của xứ Căng-Gu-Ru vùng Miệt Dưới.

Nhân duyên nào đã đưa đẩy cho một vị Cao Tăng lớn tuổi, sức khỏe cũng chẳng tràn đầy nhựa sống, phải làm cuộc hành trình quá nửa vòng trái đất từ Úc sang Âu. Ấy cũng bởi vì “Tình Sư Đệ“ của Người với Sư Ông Làng Mai quá thấm thiết, họ phải gặp nhau để kể về “*chuyện tình 60 năm*“ về trước. Cái ngày Sư Ông Làng Mai còn là một vị giáo thọ trẻ và Hòa Thượng Như Huệ là vị học tăng của Phật Học Đường Nam Việt của chùa

Ân Quang. Đây chỉ là duyên cớ bên trong cho nghĩa tình sư đệ thêm đậm đà, chứ chính thức vẫn là Đại Giới Đàn Cam Lộ Vị của Làng Mai vào cuối tháng 5 năm 2014, trong đó Hòa Thượng Như Huệ được cử vào Hội đồng truyền giới.

Cũng theo bài viết của Sư Ông Làng Mai được đăng trên trang nhà Quảng Đức, tôi được biết thêm về trí nhớ siêu phàm của “Sư Ông Tứ Trụ” chùa Pháp Hoa ở Úc Châu, người đã được Sư Ông Làng Mai tặng danh hiệu “Tự điển sống” với kỷ ức cực kỳ tốt, đã nhớ lại nguyên Bài Sám Quy Mạng để Sư Ông Làng Mai in vào cuốn Thiền Môn Nhật Tụng cho chúng ta đọc tụng hằng ngày, chứ chính Sư Ông tác giả bài Sám cũng quên mất tiêu rồi!

Đã sang đến Pháp chẳng lẽ Người lại không quá cảnh sang Đức thăm các ngôi chùa lớn như Viên Giác, Viên Đức, Bảo Quang, Linh Thứu... cho các Phật tử Úc đi tháp tùng theo Người được thỏa lòng mong đợi. Vì lý do đó tôi được Ni Sư Linh Thứu điện khẩn cấp, thông báo ngày giờ bắt tôi mang chiếc xe với pháp danh “Thiện Khôi” ra sân ga vào một sáng mai hồng nắng nhạt, đón phái đoàn Úc Châu khoảng gần mười người đến viếng cảnh chùa. Dĩ nhiên là phải đi nhiều xe ra đón với Thiện Sơn, với cả Thiện Tiến cùng Thiện Bảo, lực lượng hùng hậu của chùa Linh Thứu.

Tôi nhanh tay xách hành lý của vị trưởng đoàn lên xe mình và mời các vị cột giây an toàn xong là tiến thẳng về chùa. Trên đường đi để giúp vui văn nghệ cho mọi người, tôi đã trả lời câu hỏi của một chị về tình hình gia đạo của tôi con cháu có đề huề không như sau:

- *Thưa Thầy, con có 2 người con dâu cưới ở Việt Nam sang, một người là Tiên Nữ và một người là Ma Nữ. Nhưng sau một thời gian Tiên Nữ đã biến thành Ma Nữ và Ma Nữ đã biến thành Tiên Nữ.*

Thầy ngồi nghe chỉ mỉm cười cho nhận xét ngộ nghĩnh lạ tai này, nếu nghiệm ra cũng không phải là sai, nhưng các chị ngồi đằng sau lại khen tôi vui tính thế thôi.

Sáng hôm sau Thiện Sơn có chương trình hướng dẫn phái đoàn đi thăm viện bảo tàng di tích lịch sử, trưng bày tội ác của Hitler, nhân vật đã sai khiến người khác giết gần 6 triệu người Do Thái. May thay cho nhà bác học đại tài gốc Do Thái Einstein đã nhanh chân biến ngay sang Mỹ, để cống hiến cho nhân loại biết bao điều hữu ích. Và cũng thương thay cho Hòa Thượng của chúng ta phải đi tới đi lui nhìn những tấm ảnh tả hơi ngạt giết người rùng rợn, rồi còn nghe Thiện Sơn thuyết minh từng chi tiết mới đáng sợ. Tôi chỉ mong sao mau chóng rời khỏi chốn này, được đến quán cơm chay Samadhi gần đây để thầy trò hóa duyên. Nhưng nhìn lại thấy Hòa Thượng vẫn tươi cười, chống “ba-toong” đi phon phon không biết mệt. Viện bảo tàng mới xây sau ngày sập đổ “bức

tường ô nhục“ chia cắt Đông Tây, nằm cạnh ngay bức tường bị đập phá chỉ còn sót lại vài mảng cho du khách ngắm nhìn.

Trong các buổi điểm tâm hay trà đàm với Ni Sư và Ni Chúng chùa Linh Thứu, Hòa Thượng hay kể chuyện ngày xưa một thời oanh liệt nơi xứ Quảng. Từ chuyện phong trào đấu tranh Phật Giáo, đến chuyện thoát chết sau một cuộc pháo kích của Việt cộng nhờ mê xem kịch của danh hài Tùng Lâm, do Bộ Chiến tranh Tâm lý gửi đi giúp vui văn nghệ. Thành thật mà nói, Hòa Thượng có khoa ăn nói, kể chuyện rất có duyên, khiến người nghe cứ muốn nghe mãi nghe hoài không thôi.

Đây là lần thứ hai tôi được diện kiến Người, lần thứ nhất trước đó một năm khoảng tháng 6 năm 2013. Ôi lần gặp này mới mang đầy ấn tượng khó thể nào quên! Hôm đó tại nhà của Thiện Sơn và Chúc Hằng, rể và con gái của bác Thị Lộc, đệ tử lâu đời của Hòa Thượng Như Huệ tại Quảng Nam. Chúc Hằng với tài nấu ăn ngon đã cúng dường Hòa Thượng món mì quảng và bánh đập đặc sản vùng Quảng Nam. Mì quảng là món tủ tôi biết từ lâu, nhưng bánh đập mới nghe lần đầu, chẳng gì lạ cả chỉ cần để miếng bánh tráng mè nướng ở dưới rồi đập một lớp bánh ướt lên trên cuộn lại với rau sống, chấm xì dầu ớt là đủ no lòng.

Trở về với đề tài chính buổi hôm đó là sự thành tâm cung kính của bác cựu Gia trưởng Gia Đình Phật Tử Chánh Niệm chùa Linh Thứu Thị Lộc đối với sư phụ của mình. Từ lúc vận nước nổi trôi phải giã từ xứ Quảng, thầy lạc vào đảo Úc, trò lưu lạc trời Âu, mãi đến hôm nay họ mới gặp được nhau chắc phải cảm động lắm. Tôi nhờ giữ chức “Đối ngoại“ cho Chùa nên được Thiện Sơn ưu ái mời đến giới thiệu với Hòa Thượng dùng bữa cơm thân mật gia đình. Thật ra ăn uống chẳng bao nhiêu nhưng được nghe Hòa Thượng kể chuyện “Tứ Trụ Quảng Nam“ cũng đủ vui rồi. Hàng hậu bối như tôi làm sao biết được thuở ấy ở xứ Quảng có các Hòa Thượng như HT Long Trí, HT Như Vạn, HT Như Huệ và HT Chơn Phát là 4 cây cột trụ vững chắc cho ngôi nhà Phật pháp thời bấy giờ. Dĩ nhiên Sư Ông chỉ nói tên các vị ra thôi chứ thành tích đóng góp như thế nào, tôi phải tự tìm tài liệu lấy. Sau khi nhờ bác Google tìm kiếm, tôi chỉ ra được manh mối của mỗi một vị mà thôi, đó là tác phẩm “*Dưới bóng đa chùa Viên Giác*“ của 2 đệ tử một xuất gia và một tại gia của Hòa Thượng Long Trí viết về sư phụ yêu quý của mình.

Xin các bạn hãy thứ lỗi cho người viết về tội dám lấy tựa đề bài viết quá to lớn, mà khả năng chẳng có bao nhiêu, ngoài một ít kỷ niệm vụn vặt với một cây trụ còn sót lại giữa chốn hồng trần.

Hôm tiễn phái đoàn Hòa Thượng lên chuyến tàu tốc hành ICE về chùa Viên Đức, ở đó có Sư phụ tôi là HT Như Điện đang đón chờ. Tôi nhớ rõ đó là ngày chủ nhật mọi sinh hoạt của chùa đang bắt đầu, sau buổi điểm tâm khoảng 10 giờ Ni Sư Linh Thứu kêu cả

lực lượng hùng hậu của chùa ra khiêng hành lý tiễn đưa. Trời ạ! Tôi thề không hiểu được, Hòa Thượng thì lớn tuổi, các Sư Cô đi theo tuổi cũng xấp xỉ bảy mươi, đi xa mà mang đến 5 va-li nặng trĩu. Hòa Thượng bảo đây là sách Sư Ông Làng Mai tặng trân quý lắm!

Chúng tôi phải cử 4 tay khỏe mạnh xách mỗi người một hành lý cho Sư Ông và tháp tùng người vào tận khoang tàu. Vì Người đi quá chậm, hành lý lại ngổn ngang thêm phần chia tay bịn rịn không nở rời, nên chuyến tàu tốc hành không cần do dự đã chuyển bánh lôi theo 4 kẻ tiễn đưa, dưới ánh mắt hãi hùng của bác Thị Lộc và Thiện Sơn đang đứng vẫy vẫy dưới sân ga.

Sau phút ngỡ ngàng cả 4 chúng tôi đều trấn an Hòa Thượng bằng nụ cười Thiền, thưa rằng được hân hạnh tiễn Người thêm một đoạn đường khoảng hơn 2 trăm cây số, trạm ngừng đầu tiên là tỉnh Braunschweig, chỉ cách chùa Viên Giác có 70 cây số. May thay ông soát vé biết chúng tôi bất đắc dĩ bị kẹt lại chứ không phải đi lậu, nên không bắt phạt tiền, nhưng chuyến về chắc chắn phải mua vé. Nhưng thôi chuyện đó để tính sau, cứ biết vui sống trong hiện tại trước cái đi! Vậy hiện tại là gì? Là 4 người chúng tôi gồm 1 Sư Cô và 3 Phật tử thuộc loại thuần thành lâu năm của chùa Linh Thứu, ngồi xoay vòng bẹp xuống khoang tàu mở buổi Pháp đàm đột xuất. Sư Cô Hạnh Khánh than thở mình bị kẹt ở đây, ai hướng dẫn buổi lễ chiều nay. Phần Thiện Bảo chỉ lo cảnh sát câu xe vì đậu quá giờ trước nhà ga, nhưng mọi người đã trấn an hôm nay là chủ nhật cứ yên tâm! Nhưng anh chàng vẫn lo vợ là Thiện Tiến sẽ cản nản vì không giữ đúng lời hứa chở rau quả cho Chùa. Còn Đồng Lễ thì khoái chí vì hôm nay không phải thực hiện hạnh Bồ Tát lau chùi nhà vệ sinh cho Chùa. Thế phần Thiện Giới thì sao, sự vắng mặt của cô có gây thiệt hại gì không? Chẳng sao cả, nhà Chùa còn đỡ tốn một suất cơm.

Sau đó chúng tôi thích nghi với hoàn cảnh mới, bỏ hết mọi lo toan, bàn bạc về các Phật sự trong Chùa khen chê thoải mái mà không sợ các Long thần hộ pháp trong chùa lè lưỡi dọa nạt. Một tiếng đồng hồ trôi qua khá nhanh, đã đến lúc con tàu định mệnh phải ngừng bến, chúng tôi vào chào Hòa Thượng, chúc Ngài đi đường thượng lộ bình an rồi rút lệ, nếu không sợ rằng “Mãnh lực thu hút” của Ngài sẽ bắt chúng tôi tiễn đến tận cổng chùa Viên Đức thì nguy to.

Xuống đến nhà ga tỉnh Braunschweig, chúng tôi lo mua vé trở về Berlin. Lần này phải đi tàu chợ đôi hai ba lần tại Đông Đức cho rẻ và cuối tuần có vé đi được 5 người nên Thiện Giới đã ra tay nghĩa hiệp bao vé tàu, Thiện Bảo đãi Pizza ăn bao bụng. Không khí thật cởi mở vui tươi, khiến mọi người đồng cho rằng sự cố hôm nay là một duyên lành tạo điều kiện cho 4 tay công quả được tâm sự với nhau suốt một ngày.

Lần thứ ba tôi được diện kiến Hòa Thượng tại chùa Khánh Anh, Paris Pháp Quốc vào tháng 8 năm 2015. Có nghĩa là cứ mỗi năm gặp một lần liền tù tì trong vòng 3 năm, từ đó suy ra sức khỏe của Đại Trưởng Lão Hòa Thượng vẫn còn “ok” lắm. Không khỏe làm sao dám ngồi máy bay xuyên lục địa đến hơn 20 tiếng, chính tôi còn không dám sang Úc vì sợ chuyến bay dài đằng đẵng. Tuy nhiên lần này tôi chỉ được ngồi trong hội trường nghe Hòa Thượng nói chuyện trong buổi hội thảo, xin được trích dẫn đoạn văn viết về Người trong bài “Paris có gì lạ?":

Buổi hội thảo cực kỳ gay gân, khi có một cư sĩ hỏi câu: "Tại sao trước năm 63 không có Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất mà vẫn làm việc được?...". Đến đây HT Như Huệ của Úc Châu, được xem như một trong "Tứ Trụ của Quảng Nam" thời xa xưa còn sót lại phải lên tiếng. Theo Thầy, Pháp Sư Việt Nam còn sang Trung quốc thuyết pháp cho vua Đường nghe, Vạn Hạnh Thiền Sư viết câu đối trong cung vua Lý Thái Tổ: "Dựng gậy vững cung vua". Và câu nói bất hủ của Hòa Thượng đã làm thánh giả vỗ tay muốn nổ tung hội trường:

- *"Chỉ mấy Ông Sư Việt Nam đưa lên vinh quang và Phật Giáo của Việt Nam chưa bao giờ bán nước!"*

Để kết thúc cho bài viết, tôi xin được ghi lại câu trả lời của Hòa Thượng về câu hỏi của đạo hữu Diệu Minh chùa Linh Thứu, tại sao các câu thần chú đọc tụng lại linh nghiệm khi ta chẳng hiểu một ý nghĩa gì bên trong. Hòa Thượng đã đưa ra một so sánh khá gọi hình:

- Cũng giống như khi ta uống một viên thuốc tể vào bụng, ta đâu cần biết trong đó có những gì vo tròn lại, chỉ biết uống vào chữa được bệnh mà thôi.

Hoa Lan Thiện Giới.

Mùa Xuân 2016.